

אברהם בלומנקראנץ
רב דביהמ"ד עטרת ישראל
פאר רاكاوي, נוא יארק

כט"ד

למען אחיו ורعي אדרבה נא שלו בר

לכבוד תלמידיו היקרים, ולכל אלו השואלים מمنו דבר ה' וו הלכה, אהובי וידי, הי"

מאד מכאייב ל' השמעה הנובע משכונות בארא פארק על התדברות לא נcona וועל הלשנות של שנאה, לשון הרע, מוציא שם רע, להוציא ח'ו לעז ולול בת'ח ולהבניהם ערובייא בין הילדים הנחמורים ובין משפחה לממשלה ובין יהודי ליהודי רבני ריבות בשעריך בונגע לעירוב שהוקם בשכונות בארא פארק, אמרם שאלו הנושאים ומשתמשים בעירוב הם ח'ו מחללי שכת.

ולזה באתי בכתביהם לעורר ולבקש ולהתחנן אל עמי להתרחק מאד מדברים אלו ולעצור מלעשות דבריהם כאלו וככל לא להשתחף עם אלו העושין כן ובפרט שלא לקלקל העירוב, וכ"ש ובן של כ"ש שלא לרבע המשמלה, ומה להם לרעת המחלוקת ביננו, וזה יכול ליכנס בכלל איסור מפירה, אלא לדור בשולם ושלוחה בני תורה וכיראי הש"ת.

ואם כי יש חילוקי דעת בין מנהני הדור, הרבנים, האדמוראים, הראשי ישיבות שייחיו כולם לאווש"ט בונגע הקמת העירוב בכלל, הרי עליהם התחייבות לשבת ביחד ולפלפל בינם על דרך את והב בסופה, ולבוא לאייה החלטה וללמוד את העם תורה אבל ההמון עם, עם הקדוש, אין להם להבנום בשום אופן לשום הנגנה שהוא בוגר דעת תורה ואין זה מדרכי בני תורה, ובפרט תלמידי חכמים שככל מגמתם הוא להרכות שלום בעולם (סוף מקצת ניכום דף ק"ז).

ונדע שבדורות שלפנינו כונו בעיר של האחים זצ"ל, ווילנא, שהעירוב נעשה בפקודת האחים, הקורות של הצורת הפתח היו מן הצד והאחים תחיר צורת הפתח כזו אף שרוב גרווי ישראל לא התירו והרבה לא נשוא בתחום העירוב אבל ח'ו אף אחד לא הוציא המילים מחלל שבת על אף אחד מישראל. וכן אף שהמשנה ברורה כתוב (גמ' סמ"א) שיש להחמיר כהמשכנות יעקב בונגע לששים רבוא, מ"מ בראדין היה עירוב מטעם הרבה, והחפץ חיים לא מהה ולא קרא לאף אחד מחלל שבת. (ועוז לעמ שאמצינות יעקב טול טומיל), וכך נמעש עמל נכרי סככל מקומות לו סאמיוו כהמשכנות יעקב). וכן בטארנטא קאנדרה היה, ויש, שם עירוב אף בשעה שהגר"י קאמענגעツקי זצ"ל היה שם רב ואף שהיהודים שלו לא היה ניחא לי בהקמת עירובין בעירות גדולות, ומ"מ לא יצא ח'ו בנידוףין נגד עם ד' שכון השתמשו בעירוב. וכן היה במאנסי שהעמידו עירוב בהסכמה מרן מורי ורבי הגר"ם פיינשטיין זצ"ל, ואף שם הגר"י קאמענגעツקי זצ"ל לא היה ניחא ליה בעירוב ואמר לידי רואו דאתרא שלו או להוראת חכם שאצלו שואל את שאר שאלותיו הקלות והחמורות. אחר שכן השתמש בעירוב.

ודעו לכם יקרים וידי שאין מטרת מכתב זה להזדקק לחלק הלכה באשר הם עניין הוראה שכבר דנו ודרשו בהם הרבנים הנאונים בעלי הוראה מובהקים, אלא עציתו הוא שאין לנו אלא לצית כל אחד ואחד להוראת מרא דאתרא שלו או להוראת חכם שאצלו שואל את שאר שאלותיו הקלות והחמורות.

ועל זה באתי על החתום היום יום חמישי בשבת, י"ג יום לחדר שבט, לסדר פקד יפקד אלקם אתם שנת החת"ם פה פאר רاكاوي נ"

באהבה בידידות, למען השלום ולמען כבוד התורה,

נאום אברהם בן הרב חיים מנחים בן ציון בלומנקראנץ